

พฤติกรรมการออมเงินของประชาชน
จังหวัดกรุงเทพมหานคร แขวงหนองบอน เขตประเวศ
Saving Behavior of Bangkok Province
Nong-Bon Sub-district and Prawet District People

วรินทร์ ภาวสุทธิการ
สาขาวิชาการบัญชี คณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยรามคำแหง
ผู้รับผิดชอบบทความ

Varinthorn Pavasutikan

Email: varinthorn101035@gmail.com

Faculty of Business Administration Program in Accounting, Ramkhamhaeng University

Corresponding author

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีจุดประสงค์ (1) เพื่อศึกษาพฤติกรรมการออมเงินของประชาชนจังหวัดกรุงเทพมหานคร แขวงหนองบอน เขตประเวศ (2) เพื่อศึกษาพฤติกรรมการออมเงินของประชาชนจังหวัดกรุงเทพมหานคร แขวงหนองบอน เขตประเวศ จำแนกตาม ปัจจัยด้านประชากรศาสตร์และปัจจัยด้านเศรษฐกิจและสังคม (3) เพื่อศึกษา ภาระหนี้สิน บุคคลที่มีอิทธิพลในการออม ความเสี่ยงและผลตอบแทนที่มีผลต่อพฤติกรรมการออมเงินของประชาชนจังหวัดกรุงเทพมหานคร แขวงหนองบอน เขตประเวศ กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้คือประชาชนจังหวัดกรุงเทพมหานคร แขวงหนองบอน เขตประเวศ จำนวน 397 คน โดยใช้แบบสอบถามเป็นเครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล ได้แก่ความถี่ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ทดสอบสมมติฐานด้วยสถิติการทดสอบแบบ t-test สถิติความแปรปรวนทางเดียว (One way ANOVA) และหากพบความแตกต่างจะนำไปเปรียบเทียบเป็นรายคู่โดยใช้วิธีของ LSD และใช้สถิติการถดถอยพหุคูณ (Multiple Regression)

ผลการทดสอบสมมติฐานพบว่า ประชาชนจังหวัดกรุงเทพมหานคร แขวงหนองบอน เขตประเวศ ที่มี สถานภาพต่างกัน ทำให้พฤติกรรมการออมเงินของประชาชนจังหวัดกรุงเทพมหานคร แขวงหนองบอน เขตประเวศต่างกัน และประชาชนจังหวัดกรุงเทพมหานคร แขวงหนองบอน เขตประเวศ ที่มีเพศ อายุ จำนวนสมาชิกในครอบครัว ระดับการศึกษา รวมถึง อาชีพ รายได้ต่อเดือน ค่าใช้จ่ายต่อเดือน ภาระหนี้สิน บุคคลที่มีอิทธิพลในการออม ต่างกัน ทำให้พฤติกรรมการออมเงินของประชาชนจังหวัดกรุงเทพมหานคร แขวงหนองบอน เขตประเวศ โดยรวมไม่ต่างกัน นอกจากนี้ปัจจัยแวดล้อมในการออมเงิน ด้านภาระหนี้สิน ด้านบุคคลที่มีอิทธิพลในการออม ด้านความเสี่ยงและผลตอบแทน ไม่มีผลต่อ พฤติกรรมการออมเงินของประชาชนจังหวัดกรุงเทพมหานคร แขวงหนองบอน เขตประเวศ

คำสำคัญ: พฤติกรรมการออมเงิน; ประชาชนจังหวัดกรุงเทพมหานคร แขวงหนองบอน เขตประเวศ

ABSTRACT

The proposes of this research were to study the saving behavior of Bangkok Province Nong-bon sub-district and Prawet District People following the citizen factors, and to study the economy and society affecting the saving behavior of Bangkok Province Nong-Bon Sub-district and Prawet District People. The sampling group was used in this research was 397 people in Bangkok Province Nong-bon sub-district and Prawet District and using questionnaire as a survey tool for collecting data. Then the collected data were analyzed in term of frequency, percentage, mean and standard deviation. Moreover, hypothesis was tested with t-test and one-way ANOVA statistics. Besides, if the differences were found, they would be analyzed in pair by LSD method and Multiple Regression.

Results of the hypothesis test found that difference of status affecting the saving behavior of Bangkok Province Nong-bon sub-district and Prawet District People. However, difference of age gender, people in family, education level, career, incomes per month, expenses per month, debt and authorized person was not affected to this behavior. Further, the most factors for the saving such as debts, authorized person, risk and return, were not affected to the saving behavior of Bangkok Province Nong-bon sub-district and Prawet District People.

Keyword: Saving behavior; Bangkok Province Nong-Bon Sub-district and Prawet District People

บทนำ

เศรษฐกิจโลกมีแนวโน้มเติบโตแผ่วลงจากปี 2564 โดยปรับลดตัวเลขคาดการณ์เติบโตของเศรษฐกิจโลก (จีดีพี) จากเดิมที่จะขยายตัว 4.3% มาอยู่ที่ 4.1% หลังหลายประเทศทั่วโลกยังเผชิญกับผลกระทบทางเศรษฐกิจที่เกิดจากการระบาดของโควิด 19 ระลอกใหม่ ปัญหาเงินเฟ้อที่เพิ่มสูงขึ้น และความไม่แน่นอนของทั้งนโยบายการคลังและการเงินที่อาจก่อให้เกิดภาวะตึงตัวทางการเงินทั่วโลก นอกจากนี้ การชะลอตัวจะเกิดขึ้นพร้อมกับการเติบโตที่แตกต่างกันมากระหว่างประเทศพัฒนาแล้วและประเทศกำลังพัฒนา ธนาคารโลกประเมินว่า เศรษฐกิจของประเทศพัฒนาแล้วจะฟื้นตัวอย่างเต็มที่ภายในปี 2566 ขณะที่เศรษฐกิจประเทศกำลังพัฒนาจะยังต่ำกว่าระดับก่อนการระบาดของโควิด-19

โดยเศรษฐกิจไทยปี 2565 มีแนวโน้มขยายตัว 3.6% จากทุกองค์ประกอบที่มีแรงขับเคลื่อนเศรษฐกิจมากขึ้น โดยเฉพาะปัจจัยการบริโภคและการลงทุนภาคเอกชนที่ฟื้นตัวกลับมาได้เร็วใกล้เคียงช่วงก่อนเกิดสถานการณ์โควิด-19 ส่วนการลงทุนภาครัฐยังขยายตัวเพิ่มขึ้น การส่งออกเติบโตต่อเนื่อง ขณะที่การท่องเที่ยวทยอยฟื้นตัว และใช้เวลาไม่ต่ำกว่า 2 ปีในการกลับสู่ระดับปกติ การเปิดประเทศได้เร็ว อัตราการฉีดวัคซีนที่เพิ่มขึ้น และแรงกระตุ้นต่อเนื่องจากมาตรการภาครัฐ อาจกล่าวได้ว่า เศรษฐกิจไทยได้ผ่านจุดต่ำสุดไปแล้วและเริ่ม Restart เช่นเดียวกับบริษัทจดทะเบียนที่รับมือกับการแพร่ระบาดโรคโควิด-19 ได้ดี จากนี้ไปน่าจะเห็นการทยอยฟื้นตัวอย่างต่อเนื่อง ตามการขยายกิจกรรมทางเศรษฐกิจที่เพิ่มขึ้นตามลำดับทั้งนี้การระบาดของโรคโควิด-19 ระลอกใหม่ ยังคงเป็นปัจจัยเสี่ยงที่ต้องติดตาม ความไม่แน่นอนทั้งสายพันธุ์ปัจจุบันและสายพันธุ์ที่อาจเกิดใหม่ในอนาคต อาจเป็นสาเหตุนำไปสู่การลดทอนประสิทธิภาพของวัคซีน อย่างไรก็ตาม เชื่อว่าประชาชนและภาคธุรกิจจะสามารถปรับตัวรับมือกับสถานการณ์ต่าง ๆ ได้ เนื่องจากทุกหน่วยงานเร่งอัตราการฉีดวัคซีนสูงขึ้นเป็นลำดับและมีมาตรการป้องกัน เพื่อไม่ให้เกิดผลกระทบรุนแรง

ดังนั้นผู้วิจัยจึงมีความสนใจในเรื่องพฤติกรรมการออมเงินของประชาชนจังหวัดกรุงเทพมหานคร แขวงหนองบอน เขตประเวศ ซึ่งศึกษาเกี่ยวกับ ปัจจัยที่มีผลต่อพฤติกรรมการออมของประชาชนจังหวัดกรุงเทพมหานคร แขวงหนองบอน เขตประเวศ โดยมีแนวคิดในการวิจัยคือ ปัจจัยประชากรศาสตร์โดยการศึกษาจำแนกตาม เพศ อายุ สถานภาพ สมาชิกในครอบครัว ระดับการศึกษา และปัจจัยเศรษฐกิจและสังคมด้านอาชีพ รายได้(ต่อเดือน) ค่าใช้จ่าย(ต่อเดือน) ต่างกันจะมีพฤติกรรมการออมเงินที่ต่างกันอย่างไร และศึกษาปัจจัยเศรษฐกิจและสังคมเกี่ยวกับภาระหนี้สิน บุคคลที่มีอิทธิพลในการออม ความเสี่ยงและผลตอบแทนที่มีผลต่อพฤติกรรมการออมของประชาชนในจังหวัดกรุงเทพมหานคร แขวงหนองบอน เขตประเวศหรือไม่ โดยข้อมูลที่ได้จากการศึกษาจะเป็นโอกาสให้กับผู้ที่ต้องการออมเงินไปประยุกต์ใช้เพื่อกำหนดเป้าหมายและวางแผนทางการเงินให้เกิดประโยชน์ตรงกับเป้าหมายที่วางไว้ และลดความเสี่ยงที่จะเกิดขึ้นได้เพื่อให้เกิดความมั่นใจในการออมเงินมากขึ้น

วัตถุประสงค์ในการทำวิจัย

1. เพื่อศึกษาพฤติกรรมการออมเงินของประชาชนจังหวัดกรุงเทพมหานคร แขวงหนองบอน เขตประเวศ
2. เพื่อศึกษาพฤติกรรมการออมเงินของประชาชนจังหวัดกรุงเทพมหานคร แขวงหนองบอน เขตประเวศ จำแนกตาม ปัจจัยด้านประชากรศาสตร์ เพศ อายุ จำนวนสมาชิกในครอบครัว ระดับการศึกษา สถานภาพและปัจจัยด้านเศรษฐกิจและสังคม อาชีพ รายได้ต่อเดือน ค่าใช้จ่ายต่อเดือน ภาระหนี้สิน และบุคคลที่มีอิทธิพลในการออม
3. เพื่อศึกษา ภาระหนี้สิน บุคคลที่มีอิทธิพลในการออม ความเสี่ยงและผลตอบแทนที่มีผลต่อพฤติกรรมการออมเงินของประชาชนจังหวัดกรุงเทพมหานคร แขวงหนองบอน เขตประเวศ

ขอบเขตของงานวิจัย

1. **ขอบเขตของประชากรศาสตร์** ในการศึกษาวิจัยพฤติกรรมการออมเงินของประชาชนจังหวัดกรุงเทพมหานคร แขวงหนองบอน เขตประเวศ ในครั้งนี้ ได้ทำการเลือกประชาชนที่อาศัยอยู่ในจังหวัดกรุงเทพมหานคร แขวงหนองบอน เขตประเวศ ซึ่งมีความหลากหลายใน ด้านความคิด ด้านความรู้สึก ด้านทัศนคติ ในการออมเงิน เป็นต้น ซึ่งจากความแตกต่างกันในหลายๆด้าน จึงทำให้มีความเหมาะสมในการศึกษาวิจัยในครั้งนี้

2. **ขอบเขตด้านตัวแปร** ในการศึกษาวิจัยพฤติกรรมการออมเงินของประชาชนจังหวัดกรุงเทพมหานคร แขวงหนองบอน เขตประเวศ ได้กำหนดตัวแปรสำหรับการศึกษาวิจัย ซึ่งประกอบไปด้วย

2.1 **ตัวแปรอิสระ (Independent variable)** ที่ได้กำหนดขึ้นเพื่อการศึกษาวิจัยในครั้งนี้ ได้แก่ ปัจจัยประชากรศาสตร์ ประกอบไปด้วย เพศ อายุ สถานภาพ จำนวนสมาชิกในครอบครัว ระดับการศึกษา และปัจจัยเศรษฐกิจและสังคม ประกอบไปด้วย อาชีพ รายได้ต่อเดือน ค่าใช้จ่ายต่อเดือน ภาระหนี้สิน บุคคลที่มีอิทธิพลในการออม ความเสี่ยงและผลตอบแทน

2.2 **ตัวแปรตาม (Dependent variable)** ที่ได้กำหนดขึ้นเพื่อการศึกษาในครั้งนี้ได้แก่ พฤติกรรมการออมเงินของประชาชนจังหวัดกรุงเทพมหานคร แขวงหนองบอน เขตประเวศ

3. **ขอบเขตระยะเวลา** การดำเนินการศึกษาวิจัย เริ่มตั้งแต่เดือนกุมภาพันธ์ พ.ศ. 2565 ถึง เดือน เมษายน 2565

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1. เพื่อให้ทราบถึงพฤติกรรมการออมเงินของประชาชนจังหวัดกรุงเทพมหานคร แขวงหนองบอน เขตประเวศ

2. เพื่อให้ทราบถึงพฤติกรรมกรรมการออมเงินของประชาชนจังหวัดกรุงเทพมหานคร แขวงหนองบอน เขตประเวศ จำแนกตาม เพศ อายุ อาชีพ รายได้ต่อเดือน ค่าใช้จ่ายต่อเดือน จำนวนสมาชิกในครอบครัว ระดับการศึกษา และ สถานภาพ

3. เพื่อให้ทราบถึงปัจจัยด้านภาระหนี้สิน ด้านบุคคลที่มีอิทธิพลในการออม ด้านความเสี่ยงและผลตอบแทนที่มี ผลต่อพฤติกรรมกรรมการออมเงินของประชาชนจังหวัดกรุงเทพมหานคร แขวงหนองบอน เขตประเวศ

การทบทวนวรรณกรรม

แนวคิดและทฤษฎีด้านประชากรศาสตร์

ชานีเยฮ์ ช่างวัฒนนา (2559). ได้สรุปแนวคิดด้านประชากรศาสตร์ไว้ว่า ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมกรรมการออมของประชาชนจังหวัดสตูล พบว่า เพศ อายุ สถานภาพ จำนวนบุตร ระดับการศึกษา และอาชีพ ของประชาชนจังหวัดสตูล ที่แตกต่างกัน ส่งผลให้ประชาชนจังหวัดสตูลมีพฤติกรรมกรรมการออมที่แตกต่างกัน พบว่าลักษณะประชากรทางสังคม กลุ่มแรงงานในระบบเพศชายวัยก่อนสูงอายุมีสัดส่วนไม่อ้อมมากกว่าเพศหญิง แต่ในวัยสูงอายุเพศหญิงมีสัดส่วนไม่อ้อมมากกว่าเพศชาย ซึ่งต่างจากแรงงานนอกระบบทั้งวัยก่อนสูงอายุและวัยสูงอายุเพศหญิงมีสัดส่วนไม่อ้อมมากกว่าเพศชาย ด้านการศึกษาแรงงานในระบบที่มีการศึกษาระดับประถมศึกษาหรือต่ำกว่าจะไม่มีเงินออม แต่แรงงานนอกระบบแม้จบการศึกษาสูงกว่ามัธยมศึกษาแต่ส่วนใหญ่กลับไม่มีเงินออม ด้านสถานภาพการสมรส แรงงานในระบบที่มีสถานภาพเคยสมรสจะ ไม่มีเงินออม แต่แรงงานนอกระบบที่มีสภาพโสดส่วนใหญ่จะไม่มีเงินออม

ปิยะธิดา เกตุแก้ว (2562) ได้สรุปแนวคิดด้านประชากรศาสตร์ไว้ว่า ปัจจัยที่มีผลต่อพฤติกรรมกรรมการออมของบุคคล จะแบ่งเป็น 2 ด้าน คือ ด้านปัจจัยส่วนบุคคล และด้านปัจจัยทางเศรษฐกิจและสังคม โดยปัจจัยส่วนบุคคลที่ส่งผลต่อพฤติกรรมกรรมการออมของประชาชน ได้แก่ เพศ อายุ สถานภาพ ระดับการศึกษา และ อาชีพ ส่วนปัจจัยเศรษฐกิจและ สังคมส่งผลต่อพฤติกรรมกรรมการออมของประชาชน ได้แก่ รายได้ รายจ่าย ภาระหนี้สิน และผลตอบแทนในการออมของประชาชน

แนวคิดและทฤษฎีด้านเศรษฐกิจและสังคม

ชานีเยฮ์ ช่างวัฒนากุล. (2559).ได้สรุปแนวคิดด้านด้านเศรษฐกิจและสังคมไว้ว่า ปัจจัยที่ส่งผลกระทบต่อการออมนั้นมีอยู่หลายหลากปัจจัย โดยประชาชนทั่วไปอาจได้รับผลกระทบที่เหมือนหรือแตกต่างกันนั้นจะขึ้นอยู่กับรูปแบบการดำเนินชีวิตของแต่ละบุคคล (เสกสรร ศุภแสง (2536)อ้างในชานีเยฮ์ ช่างวัฒนากุล. (2559) กล่าวไว้ว่า ปัจจัยทางเศรษฐกิจที่มีผลต่อการออมประกอบด้วย รายได้ ทรัพย์สิน ผลตอบแทนหรือดอกเบี้ย ในส่วนของของปัจจัยทางสังคมซึ่งเป็นที่ยอมรับกันทั่วไปว่าปัจจัยทางสังคมนั้นมีอิทธิพลต่อการออมของภาคครัวเรือนอย่างยิ่ง โดยปัจจัยทางสังคมประกอบไปด้วย ขนาดของครอบครัว จำนวนผู้มีเงินได้ในครอบครัว เป้าหมายหรือวัตถุประสงค์ในการออม แหล่งที่มาของรายได้หรืออาชีพ จากการศึกษาข้างต้น พบว่าปัจจัยที่มีความสำคัญต่อการออมนั้นมีอยู่หลายปัจจัย ทั้งปัจจัยทางด้านเศรษฐกิจและปัจจัยทางด้านสังคม

ปิยะธิดา เกตุแก้ว (2562)ได้สรุปแนวคิดด้านด้านเศรษฐกิจและสังคมไว้ว่า การออมของครัวเรือนจะมีความสัมพันธ์ใกล้ชิดกับรายได้ที่สามารถจับจ่ายใช้สอย ได้จริงและการบริโภคของครัวเรือนอย่างมาก ด้วยเหตุที่ว่าหลังจากที่ครัวเรือนได้รับรายได้มาแล้ว เมื่อนำไปหักภาษีออกรายได้ดังกล่าว ถือเป็นรายได้ที่ครัวเรือนสามารถนำไปจับจ่ายใช้สอยได้จริง ครัวเรือนจะจัดสรรรายได้ ส่วนนี้ไปใช้เพื่อการบริโภค ส่วนที่เหลือจึงค่อยเก็บออมไว้เป็นเงินสะสม เรียกการออมเงินส่วนที่เหลือนี้ว่า "การออมทรัพย์สิน" (สำนักงานเศรษฐกิจ การคลัง, 2557 อ้างถึงใน ดาราภรณ์ ไตรสิริวิวัฒน์, 2555: 12)จาก

แนวคิดและทฤษฎีที่กล่าวมา จึงสรุปได้ว่า การออม หมายถึง ส่วนต่างของรายได้กับรายจ่าย ที่ถูกเก็บเอาสะสมไว้เพื่อใช้ วัตถุประสงค์บางประการ ในอนาคต

การทบทวนงานวิจัยเกี่ยวกับพฤติกรรมการออมเงิน

นเรศ หนองใหญ่ (2560) ศึกษาพฤติกรรมการออมของประชากรเขตพื้นที่เมืองพัทยาจังหวัดชลบุรี เพื่อเปรียบเทียบปัจจัยส่วนบุคคล กับพฤติกรรมการออมของประชากรเขตพื้นที่เมืองพัทยา พบว่า พฤติกรรมการออมในภาพรวม อยู่ในระดับการออมพอใช้ โดยเฉลี่ยแต่ละเดือนลักษณะทรัพย์สินที่ออม ออมในรูปทรัพย์สินเงินฝาก หุ้น พันธบัตร วัตถุประสงค์ของการออมเพื่อซื้อทรัพย์สิน เพื่อใช้จ่ายยามฉุกเฉินและเพื่อเก็บไว้ใช้ในยามชราเกษียณอายุ ซึ่งความไม่แน่นอนเกี่ยวกับรายรับและรายจ่ายที่เกิดขึ้นได้ในอนาคตทำให้บุคคลซึ่งต้องการถือเงินเพื่อสำรองไว้ใช้จ่ายยามฉุกเฉิน และเพื่อเอาไว้ใช้จ่ายที่เกิดขึ้นโดยกะทันหัน เช่น การเจ็บป่วย อุบัติเหตุ และเมื่อพิจารณาเป็นรายค้ำพบว่า ส่วนใหญ่ออมเงินโดยการนำเงินไปฝากธนาคารอยู่ในระดับการออมเกือบทุกเดือน รองลงมาได้แก่ ออมโดยเก็บเงินสด ไว้ในมือ ที่ทำงาน อยู่ในระดับการออมเกือบทุกเดือน สำหรับผลการทดสอบสมมติฐานพบว่า เพศ อายุ รายได้ ระดับการศึกษา สถานภาพหนี้สินเฉลี่ยต่อเดือนแตกต่างกันมีความคิดเห็นต่อพฤติกรรมการออมแตกต่างกันในการออมเงินโดยการนำเงินไปฝากธนาคาร ออมโดยเก็บเงินสดไว้ในมือ ที่ทำงาน และออมเงิน โดยการนำเงินฝากผ่านกองทุนสำรองเลี้ยงชีพของที่ทำงาน โดยการเล่นแชร์ เงินฝากสหกรณ์ออมทรัพย์ ออมในรูปสินทรัพย์ถาวร ออมเงินโดยการนำไปซื้อทองหรือลงทุนในหุ้น นำเงินไปให้กู้ยืม

ปิยะธิดา เกตุแก้ว (2562) ศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อพฤติกรรมการออมของประชาชนในอำเภอเมืองจังหวัดลำพูน พบว่า ปัจจัยเศรษฐกิจและสังคมมีโดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก และเมื่อพิจารณา พบว่ามีผลอยู่ในระดับมากทุกค้ำ มีผลต่อพฤติกรรมการออมของประชาชนในอำเภอเมือง จังหวัดลำพูน มากที่สุด ทำให้พฤติกรรมการออมโดยภาพรวมต่างกัน ทั้งนี้อาจเนื่องมาจากประชาชนขาดวางแผนที่ดีทางการเงิน ไม่มีการออมเพื่อสำรองเงินไว้ใช้ เมื่อเกิดความจำเป็นที่จะต้องใช้จ่าย จึงทำให้ต้องกู้ยืมเงินจากแหล่งเงินทุนต่างๆ ทำให้มีภาระที่จะต้องจ่ายชำระหนี้ในแต่ละเดือนรายได้ส่วนที่เหลือจากการใช้จ่ายจึงถูกนำไปชำระหนี้แทนการเก็บออม ด้านระดับการออม (เฉลี่ยต่อเดือน) ของกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ มีระดับการออม ต่ำกว่า 5,000 บาท จะเห็นได้ว่าระดับการออมอยู่ในระดับค่อนข้างต่ำ ทั้งนี้ระดับการออมจะขึ้นอยู่กับตัวแปรอิสระด้านต่างๆของแต่ละบุคคลซึ่งมีความแตกต่างกัน ด้านความถี่ ในการออม พบว่ากลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีการออมเป็นรายเดือน เนื่องมาจากการประกอบอาชีพพนักงานเอกชน ซึ่งมีรายได้เป็นรายเดือนทำให้การออมเป็นรายเดือนนั้นอาจง่ายต่อการบริหารจัดการเงินออม ข้อมูลด้านปัจจัยส่วนบุคคล ที่ส่งผลต่อพฤติกรรมการออมของประชาชนในอำเภอเมืองจังหวัดลำพูน พบว่า เพศต่างกันมีพฤติกรรมการออมที่ไม่แตกต่างกัน อาจเนื่องจากปัจจุบันทุกเพศมีสิทธิความเท่าเทียมกันมากขึ้น ทำให้ข้อแตกต่างและข้อจำกัดระหว่างเพศลดน้อยลง อายุต่างกันมีพฤติกรรมการออมที่แตกต่างกันในด้านรูปแบบการออม เนื่องจาก ความรู้และประสบการณ์ด้านการออมที่ต่างกัน ซึ่งความแตกต่างของ Generation นี้มักทำให้มีแนวคิดที่ไม่เหมือนกัน สถานภาพต่างกันมีพฤติกรรมการออมที่แตกต่างกัน เนื่องจากสถานภาพที่ต่างกัน ทำให้ภาระความรับผิดชอบจึงมากน้อยไม่เท่ากัน ระดับการศึกษาต่างกันมีพฤติกรรมการออมที่แตกต่างกัน เนื่องจากส่วนใหญ่รายได้มักจะแปรผันตรงกับระดับการศึกษา ผู้ที่มีระดับการศึกษาสูงกว่ามักมีความรู้และโอกาสในการทำรายได้มากกว่า ทำให้มีระดับและความถี่ในการออมที่ต่างกันด้วย อาชีพต่างกันมีพฤติกรรมการออมที่แตกต่างกัน เนื่องจากอาชีพที่ต่างกันมีผลต่อรายได้ที่จะได้รับ อาชีพที่มีรายได้สูงก็จะมีโอกาสที่จะมีเงินเก็บออมมากกว่า อาชีพที่ทำรายได้น้อย

วิธีดำเนินการวิจัย

การศึกษาวิจัยในครั้งนี้เป็นการวิจัยแบบไม่ทดลอง ซึ่งเป็นการวิจัยโดยไม่มีการจัดกระทำหรือควบคุมตัวแปรใด ๆ ซึ่งเป็นการศึกษาตามสภาพแวดล้อมที่เป็นอยู่จริงโดยไม่มี การเปลี่ยนแปลงใด ๆ เป็นการเก็บข้อมูลเพียงครั้งเดียว โดยใช้เครื่องมือในการวิจัยเป็นแบบสอบถามอิเล็กทรอนิกส์และ ใช้วิธีการวิเคราะห์ข้อมูลด้วยวิธีการทางสถิติโดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูป

ประชากรในการวิจัยในครั้งนี้ คือ ประชากรที่อาศัยอยู่จังหวัดกรุงเทพมหานคร แขวงหนองบอน เขตประเวศ ซึ่ง ประชากรที่อาศัยอยู่ในจังหวัดกรุงเทพมหานคร แขวงหนองบอน เขตประเวศมีจำนวน 40,795 คน (สำนักบริหารการ ทะเบียน 2565)

กลุ่มตัวอย่างจำนวน 397 คน คำนวณหาขนาดของกลุ่มตัวอย่างตามสูตร Taro Yamane (1973)ซึ่งการศึกษา ครั้งนี้จะใช้วิธีการสุ่มตัวอย่างแบบสะดวก

ใช้แบบสอบถามทั้งแบบปลายปิดและปลายเปิด โดยแบ่งออกเป็น 3 ส่วน ดังต่อไปนี้

ส่วนที่ 1 ข้อมูลส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม ซึ่งเป็นคำถามลักษณะประชากรศาสตร์ซึ่งจะประกอบไปด้วย ด้านเพศ ด้านอายุ ด้านสถานภาพ ด้านจำนวนสมาชิกในครอบครัว ด้านระดับการศึกษา ซึ่งจะเป็นคำถามแบบปลายปิด แบบตรวจสอบรายการ กำหนดให้ผู้ตอบแบบสอบถามเลือกตอบเพียงคำตอบเดียว

ส่วนที่ 2 ข้อมูลเกี่ยวกับปัจจัยเศรษฐกิจและสังคม ด้านอาชีพ รายได้ต่อเดือน รายจ่ายต่อเดือน ภาระหนี้สิน บุคคลที่มีอิทธิพลในการออม ซึ่งจะเป็นคำถามแบบปลายปิดแบบตรวจสอบรายการ กำหนดให้ผู้ตอบแบบสอบถาม เลือกตอบเพียงคำตอบเดียวและ ปัจจัยเศรษฐกิจและสังคม ของประชาชนในจังหวัดกรุงเทพมหานคร แขวงหนองบอน เขตประเวศ ซึ่งจะประกอบไปด้วยคำถามทั้งหมด 3 ด้าน คือ ภาระหนี้สิน บุคคลที่มีอิทธิพลในการออม ความเสี่ยงและ ผลตอบแทนซึ่งจะประกอบไปด้วยข้อคำถามทั้งหมด 15 ข้อ

ส่วนที่ 3 ข้อมูลเกี่ยวกับพฤติกรรมการออมของประชาชนในจังหวัดกรุงเทพมหานคร แขวงหนองบอน เขต ประเวศ ซึ่งจะประกอบไปด้วยข้อคำถามทั้งหมด 11 ข้อ เป็นคำถามแบบประเมินค่าความสำคัญและเป็นข้อคำถามแบบ ปลายเปิดเพื่อให้ผู้ตอบแบบสอบถามได้แสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับการวางแผนทางการเงินในรูปแบบใดซึ่งจะประกอบไป ด้วยข้อคำถามทั้งหมด 1 ข้อ

การวิเคราะห์ข้อมูล

เมื่อรวบรวมข้อมูลจากแบบสอบถามที่ให้เก็บข้อมูลมาแล้ว ผู้วิจัยได้นำข้อมูลที่นำมาประมวลผลด้วยการวิเคราะห์ ข้อมูลดังนี้

1. สถิติเชิงพรรณนา ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลดังนี้

1.1 ใช้คำร้อยละและค่าความถี่กับตัวแปรที่มีระดับการวัดเชิงกลุ่ม ได้แก่ ปัจจัยประชากรศาสตร์ ด้านเพศ อายุ สถานภาพ จำนวนสมาชิกในครอบครัว ระดับการศึกษา และปัจจัยเศรษฐกิจและสังคมด้านอาชีพ รายได้ (ต่อเดือน) ค่าใช้จ่าย (ต่อเดือน) ภาระหนี้สิน บุคคลที่มีอิทธิพลในการออม

1.2 ใช้ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และค่าเฉลี่ย ในการอธิบายคุณลักษณะกับตัวแปรที่มีระดับการวัดเชิงปริมาณ ได้แก่ ปัจจัยเศรษฐกิจและสังคมด้านภาระหนี้สิน บุคคลที่มีอิทธิพลในการออม ความเสี่ยงและผลตอบแทน และพฤติกรรมการออมของประชาชนในจังหวัดกรุงเทพมหานคร แขวงหนองบอน เขตประเวศ

2. สถิติอนุมาน ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลดังนี้

2.1 เพื่อศึกษาพฤติกรรมการออมของประชาชนในจังหวัดกรุงเทพมหานคร แขวงหนองบอน เขตประเวศ โดยจำแนกตาม เพศ โดยใช้สถิติการทดสอบแบบ t-test

2.2 เพื่อศึกษาพฤติกรรมการออมของประชาชนในจังหวัดกรุงเทพมหานคร แขวงหนองบอน เขตประเวศ โดยจำแนกตาม อายุ สถานภาพ จำนวนสมาชิกในครอบครัว ระดับการศึกษา อาชีพ รายได้(ต่อเดือน) ค่าใช้จ่าย(ต่อเดือน)โดยใช้การวิเคราะห์ข้อมูลด้วยสถิติความแปรปรวนทางเดียว (One-way ANOVA) หากพบความแตกต่างจะนำไปสู่การเปรียบเทียบเป็นรายคู่ โดยการใช้อัตราของ LSD

2.3 เพื่อศึกษาปัจจัยเศรษฐกิจและสังคมด้านภาระหนี้สิน บุคคลที่มีอิทธิพลในการออม ความเสี่ยงและผลตอบแทน ที่มีผลต่อพฤติกรรมการออมของประชาชนในจังหวัดกรุงเทพมหานคร แขวงหนองบอน เขตประเวศ จะใช้การวิเคราะห์ข้อมูลด้วยสถิติถดถอยพหุคูณ (Multiple Regression)

สรุปผลการวิจัย

การวิเคราะห์ข้อมูลแบบสอบถามการวิจัย เรื่องพฤติกรรมการออมของประชาชนในจังหวัดกรุงเทพมหานคร แขวงหนองบอน เขตประเวศ สามารถสรุปผลการวิจัยได้ดังนี้

1. ผลการวิเคราะห์พฤติกรรมการออมของประชาชนในจังหวัดกรุงเทพมหานคร แขวงหนองบอน เขตประเวศ โดยรวม มีระดับความคิดเห็นอยู่ในระดับปานกลาง โดยเรียงลำดับได้แก่นโยบายส่งเสริมการออมจากภาครัฐ และด้านการวางแผนการออมเงิน

2. ผลการเปรียบเทียบพฤติกรรมการออมของประชาชนในจังหวัดกรุงเทพมหานคร แขวงหนองบอน เขตประเวศ จำแนกตามปัจจัยประชากรศาสตร์ และ จำแนกตามปัจจัยด้านเศรษฐกิจและสังคม สามารถสรุปผลการวิจัยได้ดังนี้

2.1 ประชาชนในจังหวัดกรุงเทพมหานคร แขวงหนองบอน เขตประเวศที่จำแนกตามปัจจัยประชากรศาสตร์ ด้านสถานภาพต่างกัน มีผลต่อพฤติกรรมการออมของประชาชนในจังหวัดกรุงเทพมหานคร แขวงหนองบอน เขตประเวศ ต่างกันและปัจจัยด้านเพศ อายุ จำนวนสมาชิกในครอบครัว ระดับการศึกษา รวมถึงปัจจัยด้านเศรษฐกิจและสังคมที่มีอาชีพ รายได้ต่อเดือน รายจ่ายต่อเดือน ภาระหนี้สิน บุคคลที่มีอิทธิพลในการออมต่างกัน มีผลต่อพฤติกรรมการออมของประชาชนในจังหวัดกรุงเทพมหานคร แขวงหนองบอน เขตประเวศ ไม่ต่างกัน

3. ผลการวิเคราะห์ปัจจัยด้านเศรษฐกิจและสังคม มีผลต่อพฤติกรรมการออมของประชาชนในจังหวัดกรุงเทพมหานคร แขวงหนองบอน เขตประเวศ สามารถสรุปผลการวิจัย ได้ดังนี้

3.1 ปัจจัยด้านเศรษฐกิจและสังคม ทั้ง 3 ด้าน คือ ด้านภาระหนี้สิน บุคคลที่มีอิทธิพลในการออมต่างกัน และด้านความเสี่ยงและผลตอบแทนไม่มีผลต่อพฤติกรรมการออมของประชาชนในจังหวัดกรุงเทพมหานคร แขวงหนองบอน เขตประเวศ

อภิปรายผลการวิจัย

ผลการวิจัยพฤติกรรมการออมของประชาชนในจังหวัดกรุงเทพมหานคร แขวงหนองบอน เขตประเวศ สามารถสรุปตามวัตถุประสงค์ได้ดังนี้

1. ผลการการศึกษาพฤติกรรมการออมเงินของประชาชนจังหวัดกรุงเทพมหานคร แขวงหนองบอน เขตประเวศ โดยภาพรวม มีระดับความคิดเห็นอยู่ในระดับปานกลาง

1.1 ด้านการวางแผนการออมเงิน ของประชาชนจังหวัดกรุงเทพมหานคร แขวงหนองบอน เขตประเวศความคิดเห็นอยู่ในระดับปานกลาง ผู้วิจัยมีความคิดเห็นว่า เมื่อพิจารณาจากภาพโดยรวมจะเห็นได้ว่าประชาชนของกลุ่มตัวอย่างไม่ค่อยมีการวางแผนทางการเงินอาจจะเกิดจากการขาดความรู้ความเข้าใจของการออมเงินดังนั้นประชาชนจึงไม่ให้ความสำคัญเกี่ยวกับการจัดบันทึกรายได้ค่าใช้จ่ายต่างๆ การหารายได้เพิ่มเติมนอกเหนือจากรายได้ประจำ รวมถึงการจัดหมวดหมู่การออมอย่างชัดเจนซึ่งไม่สอดคล้องกับผลการวิจัยของ ดิยาภรณ์ รัตนทอง (2562) วินัยทางการเงินของคนวัยทำงานในเขตกรุงเทพมหานครที่เป็นตัวอย่างมีวินัยในการออมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาข้อย่อยพบว่า ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงที่สุดคือ แบ่งเงินออมเป็นหมวด รองลงมาคือ ไม่เคยนำเงินออมออกมาใช้ ในขณะที่วินัยด้านค่าใช้จ่ายอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาข้อย่อยพบว่า ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงที่สุดคือ การวางแผนการใช้เงินล่วงหน้าโดยให้รายจ่ายไม่เกินรายได้ รองลงมาคือ ทำบัญชีรายรับรายจ่ายทุกเดือน อาจเป็นเพราะในปัจจุบันประชาชนเข้าถึงสื่อได้มากขึ้น จึงมีการวางแผนการใช้จ่ายบริหารรายรับ เงินออมกันมากยิ่งขึ้นและไม่สอดคล้องกับผลการวิจัยของดารากรณ์ โคสิริวิวัฒน์ (2558) ศึกษาพฤติกรรมและรูปแบบการออมของข้าราชการกองทัพอากาศพล พบว่า ในด้านพฤติกรรมการออม ข้าราชการกองทัพอากาศพลส่วนใหญ่มีการวางแผนการออมเพื่อใช้จ่ายยามฉุกเฉินหรือเพื่อซื้อสิ่งของที่ต้องการ โดยจัดสรรเงินออมด้วยตนเอง ออมทุกเดือน

1.2 นโยบายส่งเสริมการออมจากภาครัฐ ของประชาชนจังหวัดกรุงเทพมหานคร แขวงหนองบอน เขตประเวศ ความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก ผู้วิจัยมีความคิดเห็นว่าประชาชนจังหวัดกรุงเทพมหานคร แขวงหนองบอน เขตประเวศ คาดหวังการได้รับการสนับสนุนจากภาครัฐเพื่อผลตอบแทนที่มั่นคงโดยประเทศที่มีความมั่นคง นั้นส่งผลให้เกิดการออมเงินซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัยของ ธนพล จันทรแก้วเดช (2562) การลงทุนของนักลงทุนรายย่อยในกรุงเทพมหานคร ให้ความสำคัญต่อปัจจัยด้านสังคมและการเมือง ในเรื่องเสถียรภาพของรัฐบาล นโยบายของภาครัฐ ที่ส่งผลต่อเศรษฐกิจในเรื่องต่าง ๆ และสอดคล้องกับผลการวิจัยของ กฤตภาส เลิศสงคราม (2555) พฤติกรรมการออมและปัจจัยที่มีผลต่อการออมของพนักงานบริษัทพัฒนาอสังหาริมทรัพย์ส่วนใหญ่มีการออมเพื่อใช้จ่ายยามฉุกเฉินผู้ออมยังมีความต้องการที่จะออมในระยะยาว โดยอาจจะด้วยการเพิ่มสิทธิประโยชน์จากการออมให้เพิ่มสูงขึ้นเพื่อจูงใจให้ประชากรกลุ่มนี้มีความต้องการการออมมากขึ้น หรือมีการติดตามผลอย่างต่อเนื่อง

2. ผลการวิจัยพฤติกรรมการออมของประชาชนในจังหวัดกรุงเทพมหานคร แขวงหนองบอน เขตประเวศ จำแนกตามปัจจัยประชากรศาสตร์และปัจจัยด้านเศรษฐกิจและสังคม

2.1 ปัจจัยด้านประชากรศาสตร์

2.1.1 ประชาชนจังหวัดกรุงเทพมหานคร แขวงหนองบอน เขตประเวศมีเพศ ต่างกัน ทำให้พฤติกรรมการออมของประชาชนในจังหวัดกรุงเทพมหานคร แขวงหนองบอน เขตประเวศ โดยรวมไม่ต่างกัน ซึ่งผู้วิจัยมีความคิดเห็นว่า ประชากรที่มีเพศแตกต่างกันนั้น ไม่มีผลกับประชาชนในจังหวัดกรุงเทพมหานคร แขวงหนองบอน เขตประเวศ ไม่ว่าจะเป็นการวางแผนการออมเงิน และ นโยบายส่งเสริมการออมจากภาครัฐ เนื่องจากในปัจจุบันนโยบายส่งเสริมการออมเงินของภาครัฐหรือหน่วยงานที่เกี่ยวข้องนั้นเป็นแรงจูงใจไม่เพียงพอต่อการวางแผนการออมเงินของประชาชน ซึ่งไม่สอดคล้องกับผลการวิจัยของ พิมพ์จันทร์ ชวดจะเป๊ะ, ทับทิม พิมพ์สาส์, พัชรดา โสมาศรี, อธิยา สุทธิพงษ์ (2563) จากการศึกษาปัจจัยที่มีความสัมพันธ์ต่อพฤติกรรมการออมของนักศึกษาสาขาวิชาการบัญชี พบว่าเพศหญิงมีการออมเงินมากกว่าเพศชายเนื่องจากลักษณะส่วนบุคคลของเพศชายและเพศหญิงมีความแตกต่างกัน เนื่องจากเพศหญิงมีความ

ระมัดระวังในการดำเนินชีวิตมากกว่าเพศชายและไม่สอดคล้องกับผลการวิจัยของกฤตภาส เลิศสงคราม (2555) จากการศึกษา พฤติกรรมการออมและปัจจัยที่มีผลต่อการออมของพนักงานบริษัทพัฒนาอสังหาริมทรัพย์ พบว่าเพศหญิงมีการออมเงินมากกว่าเพศชายเนื่องจากลักษณะส่วนบุคคลของเพศชายและเพศหญิงมีความแตกต่างกันจึงทำให้แนวการปฏิบัติของบุคคลนั้นๆแตกต่างกัน ซึ่งเพศหญิงมีความรอบคอบและต้องการความมั่นคงมากกว่าเพศชายจึงทำให้มีการออมมากกว่าเพศชาย

2.1.2 ประชาชนจังหวัดกรุงเทพมหานคร แขวงหนองบอน เขตประเวศมีอายุ ต่างกัน ทำให้พฤติกรรมการออมของประชาชนในจังหวัดกรุงเทพมหานคร แขวงหนองบอน เขตประเวศ โดยรวมไม่ต่างกัน ซึ่งผู้วิจัยมีความเห็นว่าประชากรที่มีอายุแตกต่างกัน ในปัจจุบันแต่ละช่วงอายุ ต่าง ๆ นั้น มีการเรียนรู้ เกิด ทักษะ สะสม ประสบการณ์ มากน้อยไม่แตกต่างกัน เนื่องจากในปัจจุบันมีการเรียนรู้ที่รวดเร็วจากสื่อต่างๆ ซึ่งไม่สอดคล้องกับผลการวิจัยของ ปิยะธิดา เกตุแก้ว (2562) จากการศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อพฤติกรรมการออมของประชาชนในอำเภอเมืองจังหวัดลำพูน โดยปัจจัยส่วนบุคคลด้านอายุของประชาชนในอำเภอเมืองจังหวัดลำพูนที่แตกต่างกันส่งผลให้มีพฤติกรรมการออมที่ในด้านของรูปแบบการออมที่แตกต่างกัน อีกทั้งไม่สอดคล้องกับผลการวิจัยของ คณะนักศึกษาศาสนาบัณฑิตวิทยาลัยการตลาดลงทุนรุ่นที่ 29 (2562) จากการศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อการออมเพื่อประชาชนวัยเริ่มทำงาน สถาบันวิทยาลัยการตลาดลงทุน สามารถสรุปผลเกี่ยวกับปัจจัยส่วนบุคคลด้านอายุที่แตกต่างกันจะมีเป้าหมายในอนาคตสำหรับการออมที่แตกต่างกันซึ่งส่งผลให้พฤติกรรมการออมของประชาชนวัยทำงานนั้นแตกต่างกันในส่วนของเป้าหมายในอนาคตและรูปแบบการออม

2.1.3 ประชาชนในจังหวัดกรุงเทพมหานคร แขวงหนองบอน เขตประเวศที่มี สถานภาพ ต่างกัน ทำให้พฤติกรรมการออมของประชาชนในจังหวัดกรุงเทพมหานคร แขวงหนองบอน เขตประเวศ โดยรวมต่างกัน ซึ่งผู้วิจัยมีความเห็นว่าสถานภาพที่ต่างกัน ทำให้การระดมทรัพย์มีน้อยไม่เท่ากัน ทำให้มีผลต่อพฤติกรรมการออมของประชาชนในจังหวัดกรุงเทพมหานคร แขวงหนองบอน เขตประเวศ ซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัยของ นเรศ หนองใหญ่ (2560) พฤติกรรมการออมของประชาชนในเขตพื้นที่เมืองพัทยา จังหวัดชลบุรี สถานภาพที่ต่างกันมีความคิดเห็นต่อพฤติกรรมการออมแตกต่างกัน พบว่า สถานภาพที่ต่างกันมีความคิดเห็นต่อพฤติกรรมการออมแตกต่างกันในพฤติกรรมการออม เช่น ออมโดยเก็บเงินสดไว้ในมือ ออมเงินโดยการนำเงินไปให้กู้ยืม เป็นต้น และสอดคล้องกับผลการวิจัยของ ชานีเยษฐ์ ช่างวัฒนา (2559) จากการศึกษาปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมการออมของประชาชนจังหวัดสตูล โดยศึกษา ลักษณะประชากรทั่วไปของประชาชนจังหวัดสตูล จากผลการศึกษาปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมการออมของประชาชนจังหวัดสตูล พบว่า สถานภาพ ของประชาชนจังหวัดสตูลที่ต่างกัน ส่งผลให้ประชาชนจังหวัดสตูลมีพฤติกรรมการออมที่แตกต่างกัน

2.1.4 ประชาชนในจังหวัดกรุงเทพมหานคร แขวงหนองบอน เขตประเวศที่มี จำนวนสมาชิกในครอบครัว ต่างกัน ทำให้พฤติกรรมการออมของประชาชนในจังหวัดกรุงเทพมหานคร แขวงหนองบอน เขตประเวศ โดยรวมไม่ต่างกัน ซึ่งผู้วิจัยมีความเห็นว่าจำนวนสมาชิกในครอบครัวนั้นไม่มีผลกับพฤติกรรมการออมของประชาชน เนื่องจากกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ของการวิจัยอยู่ในช่วงอายุที่ไม่มากพอที่จะคำนึงถึงความรับผิดชอบต่อคนในครอบครัวซึ่งไม่สอดคล้องกับผลการวิจัยของ ชานีเยษฐ์ ช่างวัฒนา (2559) จากการศึกษาปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมการออมของประชาชนจังหวัดสตูล โดยศึกษา ลักษณะประชากรทั่วไปของประชาชนจังหวัดสตูล จากผลการศึกษาปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมการออมของประชาชนจังหวัดสตูล พบว่า จำนวนสมาชิกในครอบครัว ของประชาชนจังหวัดสตูลที่แตกต่างกัน ส่งผลให้ประชาชน

จังหวัดสตูลมีพฤติกรรมกรรมการออมที่แตกต่างกัน และไม่สอดคล้องกับผลการวิจัยของ กฤตภาส เลิศสงคราม (2555) จากการศึกษา พฤติกรรมการออมและปัจจัยที่มีผลต่อการออมของพนักงานบริษัทพัฒนาอสังหาริมทรัพย์ พบว่า การที่ผู้ที่มีจำนวนสมาชิกในครอบครัวมีการออมมากที่สุดนั้นอาจเกิดจากการที่บุคคลมีสมาชิกในครอบครัวที่ต้องดูแลรับผิดชอบทำให้บุคคลกลุ่มดังกล่าว จำเป็นที่จะต้องมีการออมเพิ่มมากขึ้นเพื่อเป็นการสะสมความมั่งคั่ง และมั่นคง

2.1.5 ประชาชนในจังหวัดกรุงเทพมหานคร แขวงหนองบอน เขตประเวศที่มี ระดับการศึกษา ต่างกัน ทำให้ พฤติกรรมการออมของประชาชนในจังหวัดกรุงเทพมหานคร แขวงหนองบอน เขตประเวศ โดยรวมไม่ต่างกัน ซึ่งผู้วิจัยมีความเห็นว่าระดับการศึกษาใดก็สามารถวางแผนทางการเงินได้ เนื่องจากในปัจจุบันมีวิธีให้เข้าถึงการออมเงินนั้นได้หลายวิธีและหลายช่องทาง ซึ่งไม่สอดคล้องกับผลการวิจัยของ นเรศ หนองใหญ่ (2560) พฤติกรรมการออมของประชาชนในเขตพื้นที่เมืองพัทยา จังหวัดชลบุรี พบว่า ระดับการศึกษาที่ต่างกันมีความคิดเห็นต่อพฤติกรรมการออมแตกต่างกันในทุกพฤติกรรมการออมเช่น ออมเงินโดยการนำเงินไปฝากธนาคาร ออมโดยเก็บเงินสดไว้ในมือ ออมเงินโดยการนำเงินฝากผ่านกองทุนสำรองเลี้ยงชีพของที่ทำงาน เป็นต้น และไม่สอดคล้องกับผลการวิจัยของ ปิยะธิดา เกตุแก้ว (2562) จากการศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อพฤติกรรมการออมของประชาชนในอำเภอเมืองจังหวัดลำพูน พบว่า ระดับการศึกษาต่างกันมีพฤติกรรมการออมที่ไม่แตกต่างกันในด้านวัตถุประสงค์ในการออมและด้านรูปแบบการออม แต่พบว่าประชาชนในอำเภอเมือง จังหวัดลำพูน ที่มีระดับการศึกษาต่างกันมีพฤติกรรมการออมที่แตกต่างกัน ในด้านระดับการออม และด้านความถี่ในการออม

2.2 ปัจจัยด้านเศรษฐกิจและสังคม

2.2.1 ประชาชนในจังหวัดกรุงเทพมหานคร แขวงหนองบอน เขตประเวศที่มี อาชีพ ต่างกัน ทำให้พฤติกรรมการออมของประชาชนในจังหวัดกรุงเทพมหานคร แขวงหนองบอน เขตประเวศ โดยรวมไม่ต่างกัน ซึ่งผู้วิจัยมีความเห็นว่าอาชีพนั้นไม่มีผลโดยตรงต่อพฤติกรรมการออมของประชาชน เนื่องจากในปัจจุบันประชาชนมีความต้องการ การตัดสินใจเลือกออมเงินใกล้เคียงกัน ซึ่งไม่สอดคล้องกับผลการวิจัยของ นเรศ หนองใหญ่ (2560) พฤติกรรมการออมของประชาชนในเขตพื้นที่เมืองพัทยา จังหวัดชลบุรี พบว่า อาชีพที่ต่างกันจะมีผลต่อพฤติกรรมการออมแตกต่างกัน อาชีพที่ต่างกันมีความคิดเห็นต่อพฤติกรรมการออมแตกต่างกันในทุกพฤติกรรมการออมเช่น ออมเงินโดยการนำเงินไปฝากธนาคาร ออมโดยเก็บเงินสดไว้ในมือ ออมเงินโดยการนำเงินฝากผ่านกองทุนสำรองเลี้ยงชีพของที่ทำงาน เป็นต้นและไม่สอดคล้องกับผลการวิจัยของ ปิยะธิดา เกตุแก้ว (2562) ปัจจัยที่มีผลต่อพฤติกรรมการออมของประชาชนในอำเภอเมืองจังหวัดลำพูน พบว่า อาชีพต่างกันมีพฤติกรรมการออมที่แตกต่างกัน ในด้านระดับการออม และด้านความถี่ในการออม เนื่องจากอาชีพที่ต่างกันมีผลต่อรายได้ที่จะได้รับ อาชีพที่มีรายได้สูงก็จะมีโอกาสที่จะมีเงินเก็บออมมากกว่าอาชีพที่ทำรายได้น้อย และอาชีพที่ต่างกัน อาจมีคามถี่ในการรับรายได้ที่แตกต่างกัน ทำให้ความถี่ในการออมจึงแตกต่างกันด้วย

2.2.2 ประชาชนในจังหวัดกรุงเทพมหานคร แขวงหนองบอน เขตประเวศที่มี รายได้ต่อเดือน ต่างกัน ทำให้ พฤติกรรมการออมของประชาชนในจังหวัดกรุงเทพมหานคร แขวงหนองบอน เขตประเวศ โดยรวมไม่ต่างกัน ซึ่งผู้วิจัยมีความเห็นว่าระดับของรายได้ต่อเดือนนั้น ไม่มีผลต่อพฤติกรรมการออมของประชาชนในจังหวัดกรุงเทพมหานคร แขวงหนองบอน เขตประเวศ อันเนื่องมาจากสถานภาพทางการเงินของแต่ละบุคคลนั้นต่างกัน ซึ่งไม่สอดคล้องกับผลการวิจัยของ ปิยะธิดา เกตุแก้ว (2562) ปัจจัยที่มีผลต่อพฤติกรรมการออมของประชาชนในอำเภอเมืองจังหวัดลำพูน พบว่า ประชาชนที่มีรายได้เฉลี่ยต่อเดือนต่างกันมีพฤติกรรมการออมที่ไม่แตกต่างกัน ผู้วิจัยคิดเห็นว่าอาจมีปัจจัยแวดล้อมอื่นๆที่ส่งผลร่วมด้วย ทำให้ประชาชนที่มีรายได้สูง ก็อาจจะมีการออมที่สูงตามไปด้วยเช่นกัน ในทางกลับกันประชาชนที่มีรายได้

น้อย จึงต้องประหยัด ก็อาจมีรายจ่ายน้อยตามไปด้วย ทำให้ผู้มีรายได้น้อยต่อเดือนที่แตกต่างกัน จึงมีพฤติกรรมการออมที่ไม่ต่างกัน และไม่สอดคล้องกับผลการวิจัยของ กฤตภาส เลิศสงคราม (2555) จากการศึกษา พฤติกรรมการออมและปัจจัยที่มีผลต่อการออมของพนักงานบริษัทพัฒนาอสังหาริมทรัพย์ พบว่า เงินเดือนหรือค่าจ้าง ค่าล่วงเวลา โบนัส และรายได้อื่นเป็นปัจจัยที่ส่งผลกระทบต่อปริมาณเงินออมของพนักงานบริษัทพัฒนาอสังหาริมทรัพย์เพิ่มขึ้นส่งผลทำให้การออมเพิ่มขึ้น แสดงให้เห็นว่า ถ้าหากมีรายมากขึ้น ก็จะออมมาก ถ้าหากมีรายได้น้อยก็มีแนวโน้มที่จะอมน้อยตามไปด้วย

2.2.3 ประชาชนในจังหวัดกรุงเทพมหานคร แขวงหนองบอน เขตประเวศที่มี รายจ่ายต่อเดือน ต่างกัน ทำให้พฤติกรรมการออมของประชาชนในจังหวัดกรุงเทพมหานคร แขวงหนองบอน เขตประเวศ โดยรวมไม่ต่างกัน ซึ่งผู้วิจัยมีความเห็นว่าระดับรายจ่ายต่อเดือนนั้นไม่มีผลต่อพฤติกรรมการออมของประชาชน อันเนื่องมาจากสภาพภาพทางการเงินของแต่ละบุคคลนั้น มีความแตกต่างกัน และการนำรายได้ที่ได้รับมาใช้จ่ายใช้สอยในชีวิตประจำวันอาจจะไม่ต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ ซึ่งไม่สอดคล้องกับผลการวิจัยของ กฤตภาส เลิศสงคราม (2555) จากการศึกษา พฤติกรรมการออมและปัจจัยที่มีผลต่อการออมของพนักงานบริษัทพัฒนาอสังหาริมทรัพย์ พบว่า บุคคลจะใช้จ่ายเพิ่มขึ้นแต่เพิ่มขึ้นน้อยกว่ารายได้ที่เพิ่มขึ้น ดังนั้นจึงมีเงินเหลือไว้เก็บออมได้น้อยลง ซึ่งค่าใช้จ่ายต่อเดือน มีความสัมพันธ์ในทางตรงกันข้ามกับการออมต่อรายได้ และไม่สอดคล้องกับผลการวิจัยของ ปิยะธิดา เกตุแก้ว (2562) ปัจจัยที่มีผลต่อพฤติกรรมการออมของประชาชนในอำเภอเมืองจังหวัดลำพูน พบว่า ประชาชนที่มีรายจ่ายเฉลี่ยต่อเดือนต่างกันมีพฤติกรรมการออมที่แตกต่างกัน ในด้านระดับการออมและด้านรูปแบบในการ ผู้วิจัยคิดเห็นว่าเนื่องจากการที่ประชาชนมีรายจ่ายมากเงินอมน้อย ระดับการอมน้อยจึงมักออมในรูปแบบต้นทุนต่ำ เงินออมมาก อาจทำให้มีระดับการออม

2.2.4 ประชาชนในจังหวัดกรุงเทพมหานคร แขวงหนองบอน เขตประเวศที่มี ภาระหนี้สิน ต่างกัน ทำให้พฤติกรรมการออมของประชาชนในจังหวัดกรุงเทพมหานคร แขวงหนองบอน เขตประเวศ โดยรวมไม่ต่างกัน ซึ่งผู้วิจัยมีความเห็นว่าภาระหนี้สินไม่ได้เป็นปัจจัยที่ทำให้ประชาชน นั้นเห็นถึงความสำคัญของการออมเงินอาจเป็นไปได้ว่า การขาดความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับภาระหนี้สินหรือขาดแรงจูงใจการวางแผนทางการเงินที่จะใช้ในอนาคต ซึ่งไม่สอดคล้องกับผลการวิจัยของ นเรศ หนองใหญ่ (2560) พฤติกรรมการออมของประชาชนในเขตพื้นที่เมืองพัทยา จังหวัดชลบุรี พบว่า หนี้สินเฉลี่ยต่อเดือนที่ต่างกันมีความคิดเห็นต่อพฤติกรรมการออมแตกต่างกัน พบว่าหนี้สินเฉลี่ยต่อเดือนที่ต่างกันมีความคิดเห็นต่อพฤติกรรมการออมแตกต่างกันในทุกพฤติกรรมการออม เช่น ออมเงินโดยการนำเงินไปฝากธนาคาร ออมโดยเก็บเงินสดไว้ในมือที่ทำงาน ออมเงินโดยการนำเงินฝากผ่านกองทุนสำรองเลี้ยงชีพของที่ทำงาน เป็นต้นและไม่สอดคล้องกับผลการวิจัยของ ปิยะธิดา เกตุแก้ว (2562) ปัจจัยที่มีผลต่อพฤติกรรมการออมของประชาชนในอำเภอเมืองจังหวัดลำพูน พบว่าประชาชนที่มีภาระ หนี้สินต่อเดือนต่างกันมีพฤติกรรมการออมที่แตกต่างกัน ในด้านระดับการออม ด้านความถี่ในการออม และด้านรูปแบบในการออม

2.2.5 ประชาชนในจังหวัดกรุงเทพมหานคร แขวงหนองบอน เขตประเวศที่มี บุคคลที่มีอิทธิพลในการออม ต่างกัน ทำให้พฤติกรรมการออมของประชาชนในจังหวัดกรุงเทพมหานคร แขวงหนองบอน เขตประเวศ โดยรวมไม่ต่างกัน ซึ่งผู้วิจัยมีความเห็นว่าประชาชนจะคำนึงถึงตนเองเป็นอันดับแรก รองลงมาจะเป็น พ่อกับแม่ ที่จะส่งผลต่อพฤติกรรมการออมของประชาชน ซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัยของ ดาราภรณ์ โคสิริวิวัฒน์ (2558) การศึกษาพฤติกรรมและรูปแบบการออมของข้าราชการกองทัพอากาศ พบว่า บุคคลที่มีอิทธิพลในการตัดสินใจออมเงิน โดยกลุ่มตัวอย่างตัดสินใจออมเงินด้วยตัวเองมากที่สุด รองลงมา จะให้ความสำคัญกับ พ่อ-แม่ เป็นผู้มีอิทธิพลในการตัดสินใจออมในลำดับต่อมาเป็นคู่สมรสหรือ

แพนเป็นผู้มีอิทธิพลในการตัดสินใจออมเงิน และสอดคล้องกับผลการวิจัยของ ซานีเยส ซ่างวัฒนากุล (2559) ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมการออมของประชาชนจังหวัดสตูล พบว่า ผู้ที่มีอิทธิพลต่อการออมของประชาชนจังหวัดสตูลมากที่สุดได้แก่ บิดามารดา คู่สมรส และบุตร ตามลำดับ

3. ผลการศึกษา ภาระหนี้สิน บุคคลที่มีอิทธิพลในการออม ความเสี่ยงและผลตอบแทนที่มีผลต่อพฤติกรรมการออมเงินของประชาชนจังหวัดกรุงเทพมหานคร แขวงหนองบอน เขตประเวศ

3.1 ปัจจัยด้านภาระหนี้สิน มีผลต่อพฤติกรรมการออมเงินของประชาชนจังหวัดกรุงเทพมหานคร แขวงหนองบอน เขตประเวศ ซึ่งผู้วิจัยมีความเห็นว่า ประชาชนไม่มีการประมาณการสภาพทางการเงินของตนเองอยู่ในระดับมาก เนื่องจากรายได้ที่ได้มานั้นมีไว้เพื่อใช้จ่ายเพียงอย่างเดียวและก่อนเลือกซื้อสิ่งของบางอย่างไม่ค่อยคำนึงถึงความเพียงพอของสภาพทางการเงินของตนเอง จึงไม่สอดคล้องกับงานวิจัยของ นเรศ หนองใหญ่ (2560) พฤติกรรมการออมของประชาชนในเขตพื้นที่เมืองพัทยา จังหวัดชลบุรี พบว่า หนี้สินเฉลี่ยต่อเดือนที่ต่างกันมีความคิดเห็นต่อพฤติกรรมการออมแตกต่างกัน พบว่าหนี้สินเฉลี่ยต่อเดือนที่ต่างกันมีความคิดเห็นต่อพฤติกรรมการออมแตกต่างกันในทุกพฤติกรรมการออม เช่น ออมเงินโดยการนำเงินไปฝากธนาคาร ออมเงินโดยการนำเงินฝากผ่านกองทุนสำรองเลี้ยงชีพของที่ทำงาน เป็นต้น และไม่สอดคล้องกับผลการวิจัยของ ซานีเยส ซ่างวัฒนา (2559) จากการศึกษาปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมการออมของประชาชนจังหวัดสตูล พบว่า ปัจจัยทางเศรษฐกิจซึ่งประกอบด้วย รายได้ รายจ่าย ภาระหนี้สิน ระยะเวลาในการ ได้รับผลตอบแทน อัตราเงินเฟ้อ และอัตราผลตอบแทน พบว่า ปัจจัยทางเศรษฐกิจที่มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการออมได้แก่ ภาระหนี้สิน มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการออม เนื่องจากเมื่อมีรายได้ประชาชนจะนำรายได้ที่ได้รับมาใช้จ่ายใช้สอย เงินส่วนที่เหลือจากการใช้จ่ายใช้สอยในชีวิตประจำวันจะนำมาชำระหนี้สินที่มีอยู่ในปัจจุบันจึงไม่มีเงินเหลือที่จะออม ผู้ที่ไม่มีหนี้สินหรือผู้ที่มีเงินเหลือจากการชำระหนี้สินเท่านั้นถึงจะมีเงินเหลือออม

3.2 ปัจจัยด้านบุคคลที่มีอิทธิพลในการออม มีผลต่อพฤติกรรมการออมเงินของประชาชนจังหวัดกรุงเทพมหานคร แขวงหนองบอน เขตประเวศ ซึ่งผู้วิจัยมีความเห็นว่า ประชาชน ให้ความสำคัญกับการได้รับข่าวสารจากผู้เชี่ยวชาญนั้นไม่เพียงพอจึงส่งผลให้ระดับความสำคัญของด้านบุคคลที่มีอิทธิพลในการออมอยู่ในระดับปานกลาง เนื่องจาก ข่าวสารของนโยบายของรัฐเกี่ยวกับการออมหรืออัตราดอกเบี้ยที่ไปถึงประชาชนนั้นอาจจะไม่ทั่วถึงหรือเข้าใจยากจึงไม่มีผลต่อพฤติกรรมการออมเงินของประชาชน ซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัยของ ดวงมล สุวรรณล้วน (2562) เกี่ยวกับความตระหนักรู้ในความรู้ความเข้าใจในการออม และความตระหนักรู้ในการรับรู้ข้อมูลข่าวสาร ทำให้มีการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลเพิ่มขึ้น และมีพฤติกรรมในการบริหารการเงินในปัจจุบันดีขึ้น แสดงให้เห็นว่าความตระหนักรู้ในการวางแผนทางการเงินมีผลต่อการบริหารเงินรวมถึงการรู้จักออมเงินให้ดีขึ้น และสอดคล้องกับผลการวิจัยของ ซานีเยส ซ่างวัฒนากุล (2559) ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมการออมของประชาชนจังหวัดสตูล พบว่า ปัจจัยด้านการส่งเสริมการตลาด คือการแจกของรางวัล การประชาสัมพันธ์ผ่านสื่อโฆษณาและการจัดกิจกรรมกระตุ้นการออมโดยการออกบูท ก็เป็นปัจจัยที่มีค่าเฉลี่ยมากเป็น 3 อันดับแรกด้วย

3.3 ปัจจัยด้านความเสี่ยงและผลตอบแทน มีผลต่อพฤติกรรมการออมเงินของประชาชนจังหวัดกรุงเทพมหานคร แขวงหนองบอน เขตประเวศ ซึ่งผู้วิจัยมีความเห็นว่าประชาชน มีจุดมุ่งหมายหรือเป้าหมายการออมเงินในลักษณะต่างได้หลายอย่าง เช่น การออมเงินเพื่อความปลอดภัยของเงินออม ความเสี่ยงที่จะสูญเสียเงินออมแต่ได้ผลตอบแทนที่สูง ผลตอบแทนที่สม่ำเสมอ ผลตอบแทนจากการออมในระบบมีความแน่นอนมากกว่าออมนอกระบบ ระยะเวลาที่ได้

ผลตอบแทน การกระจายของเงินออมเพื่อลดความเสี่ยงต่อเงินต้นที่ออม ซึ่งผลที่ได้สอดคล้องกับผลการวิจัยธนพล จันทร์แก้วเดช (2562) เกี่ยวกับปัจจัยแวดล้อมในการลงทุน ด้านจุดมุ่งหมาย/เป้าหมายการลงทุน มีผลต่อพฤติกรรมการลงทุน ตราสารหุ้นของนักลงทุนรายย่อยในกรุงเทพมหานคร ซึ่งผู้ลงทุนมีจุดมุ่งหมายการลงทุนได้หลายอย่าง ซึ่งการลงทุนทำให้มีการเปลี่ยนแปลงทางเศรษฐกิจอาจจะก้าวไปสู่การพัฒนาเศรษฐกิจในด้านต่างๆ เช่น การกำหนดนโยบายเกี่ยวกับอัตราผลตอบแทนเป็นดอกเบี้ยของภาครัฐ และสอดคล้องกับผลการวิจัยของธนกิจ บุญลือ (2561) ปัจจัยที่ส่งผลต่อความพึงพอใจในการออมเงินของประชาชนในจังหวัดปทุมธานี พบว่าการมีทัศนคติที่ดีในการออมเงินจะเป็นการปลูกฝังเชื่อมั่นและทำให้เกิดพึงพอใจในการออมเงินขึ้น คือการสร้างความมั่นคงทางการเงินให้กับตนเองและครอบครัว การที่จะเพิ่มฐานะของครอบครัวหรือความมั่นคงควรเริ่มจากการออม

ข้อเสนอแนะ

จากผลการวิจัยในครั้งนี้ มีข้อเสนอแนะในการวิจัยเพื่อใช้ให้เป็นประโยชน์และแนวทางสำหรับสถาบันการเงิน รวมถึงภาครัฐได้กำหนดนโยบายต่างๆ เพื่อสนับสนุนการออมเงิน ดังนี้

ปัจจัยส่วนบุคคลจากการศึกษาวิจัยในครั้งนี้แสดงให้เห็นว่า ปัจจัยด้านประชากรศาสตร์ โดยแบ่งเป็นด้านเพศ อายุ สถานภาพ จำนวนสมาชิกในครอบครัว และระดับการศึกษา มีผลต่อพฤติกรรมการออมของประชาชนในจังหวัดกรุงเทพมหานคร แขวงหนองบอน เขตประเวศไม่ต่างกัน ดังนั้นหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ควรเพิ่มช่องทางในการรณรงค์ให้ประชาชนรู้จักการออม มีการส่งเสริมและแนะแนววิธีการนำหลักเศรษฐกิจพอเพียงมาใช้ในชีวิตประจำวัน เพื่อสร้างนิสัยการใช้จ่ายแบบพอเพียงและการประหยัดอดออม เพื่อเพิ่มรายได้ ลดรายจ่าย และไม่ก่อหนี้สินทั้งในปัจจุบันและในอนาคต

ส่วนปัจจัยด้านเศรษฐกิจและสังคมโดยแบ่งเป็น ด้านอาชีพ รายได้ต่อเดือน รายจ่ายต่อเดือน ภาระหนี้สิน บุคคลที่มีอิทธิพลในการออม มีผลต่อพฤติกรรมการออมของประชาชนในจังหวัดกรุงเทพมหานคร แขวงหนองบอน เขตประเวศไม่ต่างกัน ดังนั้นหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ควรเพิ่มช่องทางในการรณรงค์ให้ประชาชนรู้จักการออม มีการส่งเสริมและแนะแนววิธีการนำหลักเศรษฐกิจพอเพียงมาใช้ในชีวิตประจำวัน เพื่อสร้างนิสัยการใช้จ่ายแบบพอเพียงและการประหยัดอดออม เพื่อเพิ่มรายได้ ลดรายจ่าย และไม่ก่อหนี้สินทั้งในปัจจุบันและในอนาคต

ปัจจัยแวดล้อมในการออมเงินที่มีผลต่อพฤติกรรมการออมของประชาชนในจังหวัดกรุงเทพมหานคร แขวงหนองบอน เขตประเวศ ประกอบไปด้วย ด้านภาระหนี้สิน ด้านบุคคลที่มีอิทธิพลในการออม และด้านความเสี่ยงและผลตอบแทน มีผลต่อพฤติกรรมการออมของประชาชนในจังหวัดกรุงเทพมหานคร แขวงหนองบอน เขตประเวศ โดยมีข้อเสนอแนะดังนี้

1. ด้านภาระหนี้สิน จากการวิจัย พบว่า ปัจจัยแวดล้อมการออมเงินด้านภาระหนี้สินนั้นไม่มีผลต่อพฤติกรรมการออมของประชาชนในจังหวัดกรุงเทพมหานคร แขวงหนองบอน เขตประเวศ ดังนั้นหน่วยงานที่เกี่ยวข้องควรเพิ่มช่องทางในการรณรงค์ให้ประชาชนรู้จักกับข้อเสียของการเป็นหนี้หรือรณรงค์ให้ประชาชนรู้จักกับการออมเงินมากขึ้นเมื่อเกิดเหตุการณ์ฉุกเฉินที่จะต้องใช้เงินในยามจำเป็น

2. ด้านบุคคลที่มีอิทธิพลในการออม จากการวิจัย พบว่า ปัจจัยแวดล้อมการออมเงินด้านบุคคลที่มีอิทธิพลในการออมนั้นไม่มีผลต่อพฤติกรรมการออมของประชาชนในจังหวัดกรุงเทพมหานคร แขวงหนองบอน เขตประเวศ ดังนั้นจึงควร

ให้ความสำคัญกับข้อมูลและข่าวสาร ที่เป็นเรื่องราวข้อเท็จจริง มีความถูกต้องและรวดเร็ว และถูกวิเคราะห์กลั่นกรองจากผู้เชี่ยวชาญ หรือหน่วยงานที่มีความน่าเชื่อถือมาแล้ว

3. ด้านความเสี่ยงและผลตอบแทน จากการวิจัย พบว่า ปัจจัยแวดล้อมการออมเงินด้านความเสี่ยงและผลตอบแทนนั้นไม่มีผลต่อพฤติกรรมการออมของประชาชนในจังหวัดกรุงเทพมหานคร แขวงหนองบอน เขตประเวศ ดังนั้นภาครัฐหรือสถาบันการเงินต่างๆ จึงควรให้ความสำคัญกับผลตอบแทนในรูปของ ดอกเบี้ย หรือเงินปันผล การแนะนำการออมเงินจากผู้เชี่ยวชาญ การได้แนวโน้มการออมเงินในภาวะเงินเฟ้อ ภาวะเงินฝืด และความรู้ต่างๆเกี่ยวกับอัตราดอกเบี้ย ภาวะเศรษฐกิจของประเทศ อัตราแลกเปลี่ยน รวมถึงการวิเคราะห์ปัจจัยทางการเมือง ในเรื่องเสถียรภาพของรัฐบาล นโยบายของภาครัฐที่ส่งผลต่อเศรษฐกิจ ในเรื่องต่าง ๆ อีกด้วย

ข้อเสนอแนะเพื่อการวิจัยในครั้งต่อไป

1. การศึกษาครั้งต่อไปควรเปลี่ยนกลุ่มประชากรในการศึกษาให้มีขนาดใหญ่ขึ้น เช่น พฤติกรรมการออมเงินของประชาชนในจังหวัดกรุงเทพมหานคร เขตประเวศ และเพิ่มปัจจัยอื่นหรือมุมมองด้านอื่นๆที่แตกต่างออกไป

2. การศึกษาครั้งต่อไปเลือกใช้เทคนิคการสัมภาษณ์เชิงลึกหรือสนทนาแบบกลุ่มเพื่อให้ทราบถึงทัศนคติในการออม การแสดงออกทางอารมณ์ ค่านิยม สภาพเศรษฐกิจและสังคมในชุมชนที่ชัดเจน ปัญหา และอุปสรรคในการออม และมีการเปรียบเทียบในแต่ละพื้นที่ เพื่อให้เห็นความแตกต่าง

3. ควรมีการศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อพฤติกรรมการออมอย่างต่อเนื่องเพื่อเปรียบเทียบการเปลี่ยนแปลงของพฤติกรรมการออม เพื่อหาแนวทางในการส่งเสริมให้เกิดการออมของประชาชนมากยิ่งขึ้น

บรรณานุกรม

- เดือนรุ่ง ช่วยเรือง. (2555). ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมการออมภาคครัวเรือนในชุมชนเกาะเป็ยะ จังหวัดตรัง. คณะบริหารธุรกิจ, มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร
- กลุ่มนักวิเคราะห์ของธนาคารทหารไทยธนชาติ จำกัด (มหาชน). (2565). มองเศรษฐกิจไทยปี 65 คาดเติบโตที่ 3.6%, ธนาคารทหารไทยธนชาติ จำกัด (มหาชน). สืบค้นเมื่อ 7 มีนาคม 2565 สืบค้นจาก <https://www.ttbank.com/th/newsroom/detail/inflation2565>
- กฤตภาส เลิศสงคราม. (2555). พฤติกรรมการออมและปัจจัยที่มีผลต่อการออมของพนักงานบริษัทพัฒนาอสังหาริมทรัพย์. เศรษฐศาสตร์มหาบัณฑิต, สาขาวิชาเศรษฐศาสตร์การพัฒนามนุษย์
- คณะนักศึกษาศาสนาบัณฑิตวิทยาลัยการตลาดลงทุนรุ่นที่ 29. (2562). การออมเพื่อประชาชนวัยเริ่มทำงาน, สถาบันวิชาการตลาดลงทุน
- ชานีเยษฐ์ ช่างวัฒนากุล. (2559). ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมการออมของประชาชนจังหวัดสตูล. ปริญญาบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต สาขาวิชาบริหารธุรกิจ, มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์.
- ดารารภรณ์ โคสิริวิวัฒน์. (2558). การศึกษาพฤติกรรมและรูปแบบการออมของข้าราชการกองทัพอากาศ. บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์
- ดวงกมล สุวรรณล้วน. (2562). ความสนใจและความตระหนักรู้ในการวางแผนการออมเงินกับพฤติกรรมการออมเงินของนักศึกษาระดับปริญญาตรี มหาวิทยาลัยทักษิณ จังหวัดพัทลุง. ปริญญาบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต. สาขาบริหารธุรกิจ, มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์

- ติยาภรณ์ รัตน์ทอง. (2562). *วินัยทางการเงินที่มีผลต่อพฤติกรรมการออมของคนวัยทำงานในกรุงเทพมหานคร*. คณะบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต
- ทีมกลยุทธ์ ศูนย์คุ้มครองผู้ใช้บริการทางการเงินธนาคารแห่งประเทศไทย. (2557). *การออมและการวางแผนทางการเงิน*. สืบค้นเมื่อ 1 มีนาคม 2565. สืบค้นจาก <https://www.1213.or.th/th/moneymgt/Pages/moneymanagement.aspx>
- ธนกิจ บุญลือ. (2561). *ปัจจัยที่ส่งผลต่อความพึงพอใจในการออมเงินของประชาชนในจังหวัดปทุมธานี*. หลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต. คณะบริหารธุรกิจ, มหาวิทยาลัยรังสิต
- ธนพล จันทร์แก้วเดช. (2562). *พฤติกรรมการลงทุนตราสารหุ้นของนักลงทุนรายย่อยในเขตกรุงเทพมหานคร*. คณะบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยรามคำแหง
- ธันธร มหาพรประจักษ์. (2565). *แนวโน้มเศรษฐกิจโลกท่ามกลางความท้าทาย*. คอลัมน์ “บางขุนพรหมชวนคิด” นสพ. ไทยรัฐ. สืบค้นเมื่อ 7 มีนาคม 2565 สืบค้นจาก https://www.bot.or.th/Thai/ResearchAndPublications/articles/Pages/Article_5Feb2022.aspx
- นเรศ หนองใหญ่. (2560). *พฤติกรรมการออมของประชาชนในเขตพื้นที่เมืองพัทยา จังหวัดชลบุรี*. รัฐประศาสนศาสตร์มหาบัณฑิต. กลุ่มวิชาการจัดการภาครัฐและภาคเอกชน, วิทยาลัยการบริหารรัฐกิจ มหาวิทยาลัยบูรพา
- นิพิชฌน์ โกวิทวิชกานนท์. (2558). *การวางแผนการลงทุนส่วนบุคคล*, สำนักงานคณะกรรมการกำกับส่งเสริมการประกอบธุรกิจประกันภัย
- ปิยะธิดา เกตุแก้ว. (2562). *ปัจจัยที่มีผลต่อพฤติกรรมการออมของประชาชนในอำเภอเมืองจังหวัดลำพูน*. สาขาบริหารธุรกิจ, สาขาวิทยบริการเฉลิมพระเกียรติจังหวัดเชียงใหม่
- พิกุล ปัญญา. (2554). *พฤติกรรมการออมและปัจจัยที่มีผลต่อการออมของเจ้าหน้าที่การตลาดบริษัทหลักทรัพย์*. ปริญญาเศรษฐศาสตรมหาบัณฑิต. สาขาวิชาเศรษฐศาสตร์การจัดการ, มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
- พิมพ์จันทร์ ขวดจะโป๊ะ, ทับทิม พิมพ์สาลี, พัชรिता โสมาศรี, อธิยา สุทธิพงษ์. (2563). *ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์ต่อพฤติกรรมการออมของนักศึกษาสาขาวิชาการบัญชี*. คณะวิทยาการจัดการ, มหาวิทยาลัยราชภัฏอุดรธานี
- พรทิพย์ เกิดขำ, ศิริภัสสร โรจนสัญชัยกุล. (2553). *พฤติกรรมการออมส่วนบุคคลของพนักงานบริษัทแอดวานซ์ เซอร์วิส จำกัด (มหาชน)*. ปริญญาศิลปศาสตรบัณฑิต. สาขาวิชาการจัดการธุรกิจทั่วไป, คณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยศิลปากร
- รุ่งตะวัน แซ่พัว. (2560). *การศึกษาพฤติกรรมการออมและการลงทุนของ Generation X ในเขตกรุงเทพมหานคร*. คณะเศรษฐศาสตร์, มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์
- ศิวัช กรุณาเพ็ญ. (2560). *ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการออมแลพฤติกรรมของคน GEN Y*. บริหารธุรกิจมหาบัณฑิต. คณะพาณิชยศาสตร์และการบัญชี, มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์
- สำนักบริหารการทะเบียน กรมการปกครอง กระทรวงมหาดไทย. (2565). "สถิติประชากรและบ้าน - จำนวนประชากรแยกอายุ." [ออนไลน์]. สืบค้นเมื่อ 7 มกราคม 2565. สืบค้นจาก: http://stat.dopa.go.th/stat/statnew/upstat_age.php